

Kuva tulevaisuudesta

Vedän takin vetoketjun kiinni ja alan kävelemään ulospäin. Törmään melkein meidän uuteen opettaja-apulaiseemme, robottiin X3. Väistyn pois tieltä ja päästän ärsyyntyneen huokaisun. Mielestäni koulu oli paljon parempi ennen kuin robotit tulivat mukaan toimintaan, kaikki oli paljon henkilökohtaisempaa.

Tulen koulun ulko-ovelle ja tekoäly lukee kasvoni.

“Nähdään huomenna,” kuuluu kovaäänisestä, ja minut rekisteröidään lähteneeksi.

Kävelen potkulautatelineille ja avaan sähköisen potkulautani kasvotunnistuksella.

Muistelen tarinoita, joita vaari kertoi. Hän kertoi, että tienvierukset ennen vanhaan olivat täynnä kasveja, ja että suurin osa ihmisistä käveli tai ajoi bensalla kulkevilla autoilla.

Katson ympärilleni ajaessani potkulaudallani. Nykyään kaikki ajavat sähköajoneuvoilla, joko potkulaudoilla, leijulaudoilla tai sähköautoilla.

Puitakaan ei enää ole näkyvissä. Melkein kaikki happea tuottavat puut kuolivat sukupuuttoon parikymmentä vuotta sitten. Teiden vierukset ovat niiden sijaan täynnä ilmantuottamissuodattimia. En ole itse nähnyt puita, olen pelkästään nähnyt niitä vanhoissa kuvissa ja videoissa. Olen monta kertaa ajatellut sitä, miltä maailma näytti ennen vanhaan. Oliko silloin hauskempi elää? Päädyn useimmiten tulokseen, että oli. Ennen vanhaan löytyi metsiä, tiikereitä, jäätiköitä ja jääkarhuja. Silloin löytyi paljon ihania asioita, jotka toivat väriä maailmaan.

Katson usein vanhoja luonto-ohjelmia. Vaikka laatu on huono, tykkään katsoa kaikkia niissä olevia kauniita eläimiä. Tulen usein kateelliseksi katsottuani sellaisia ohjelmia. Enää ei edes ole koiria eikä kissoja, niille ei riittänyt tilaa meidän maailmassamme.

Päätän käydä kaupassa, koska huomasin aamulla, että jääkaappimme oli aika tyhjä.

Kaikki ihanat ruuat, nekin ovat poissa. Raaka-aineet eivät riittäneet kaikille sen jälkeen, kun mehiläiset kuolivat sukupuuttoon. Maailma tuli ensin kokonaan vegaaniseksi, ja sitten vihannekset loppuivat. Tai eivät ne kokonaan loppuneet, mutta muuttuivat harvinaisiksi ja kalliiksi.

Tutkijoille tuli kiire pelastaa maailma nääntymästä, ja keksivät supersienen. Supersieni on laboratoriossa valmistettu harmaa sieni, joka sisältää kaikki ravintoaineet ja vitamiinit, jotka ihminen tarvitsee. Siihen on lisätty eri makuaineita, joten voi valita minkä makuista supersientä haluaa.

Jos itse saisin valita, valitsisin lihapullat tai kalakeiton ennen supersientä, joka kerta.

Valitettavasti vaihtoehtoa ei ole.

Katson haaveilevasti niitä viittä omenaa, jotka löytyvät lähimmästä ruokakaupastamme.

Muistan vieläkin kymmenvuotissyntymäpäiväni, kun äiti osti minulle kalliilla rahalla yhden omenan lahjaksi. Se maistui niin ihanan makealta ja raikkaalta.

Nyt on jopa uusi kriisi lähestymässä – vesi maapallolla ei kohta enää riitä meille kaikille.

Parin viikon päästä on suunniteltu lähettää avaruussukkula Jupiterin kuulle, Euroopalle, koska siellä kuulemma löytyy suuret vesi- ja jäävarastot.

Kyllä ennen vanhaan olisi ollut parempi elää. Jos ihmiset vaan olisivat ymmärtäneet mitä tulisi tapahtumaan, he olisivat jaksaneet toimia, ennen kuin oli jo liian myöhäistä.

Olen kateellinen vanhan ajan ihmisille, mutta paheksun heitä myös. On heidän syynsä, että elämämme on nykyään näin sietämätöntä ja rajoitettua.